

Hz. MUHAMMED'İN DOĞUMU

- 20 Nisan 571 tarihine rastlayan Rebiu'l-evvel ayının 12'nci günü Pazartesi gecesi Peygamber Efendimiz Mekke'de dünyaya geldi. Babası Abdullah, annesi Amine'dir. Babası Abdullah onun doğumundan iki ay kadar önce vefat etmiştir.
- Dedesi Abdülmuttalib torununa Muhammed adını vermişti. Ataları arasında böyle bir ad yoktu. Bunu duyanlar Abdülmuttalib'in bu adı niçin koyduğunu sordular. Abdülmuttalib şu cevabı verdi:

• **أَرَدْتُ أَنْ يَحْمَدَهُ اللَّهُ، تَعَالَى، فِي السَّمَاءِ، وَخَلْقُهُ فِي الْأَرْضِ**

- Onu gökte Allah'ın yer de ise insanların övmesini istedim.

Peygamberimizi Müjdeleyen Haberler

- Bir gün Ashab-ı Kiram peygamberimizin hayatının ilk günlerini anlatmasını rica etmişler, o da şu sözleri söylemişti:

• أَنَا دَعْوَةٌ- أَبِي إِبْرَاهِيمَ-، وَبُشْرَى أَخِي
عِيسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَرَأْتُ- أُمِّي حِينَ-
حَمَلْتُ- بِي أَنَّهُ- خَرَجَ- مِنْهَا نُورٌ أَضَاءَتْ- لَهُ-
قُصُورُ الشَّامِ

- "Ben, atam Hz. İbrahim'in duası, kardeşim Hz. İsa'nın müjdesi, annem Amine'nin rüyasıyım. Annem bana hamile olduğu sırada bir rüya görmüştü: İçinden bir nur çıkmış ve bu nur Şam diyarındaki sarayları aydınlatmıştı:"
- Şibli, İslam Tarihi.

Hız. İbrahim'in Duası

- Hız. İbrahim ile oğlu Hız. İsmail Kâbe'yi inşa ederlerken şöyle, dua etmişlerdi:

• **وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ
الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ {127}**

Bir zamanlar İbrahim, İsmail ile beraber" •

Beytullah'ın temellerini yükseltiyor (ve
şöyle dua ediyorlardı): Ey Rabbimiz, bizden
.bunu kabul buyur, sen işitensin bilensin

• رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ
ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُسْلِمَةٌ لَكَ وَإِزِّنْ
مَنْاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ {128}

- Ey Rabbimiz, bizi sana boyun eğenlerden kıl, soyumuzdan da sana itaat eden bir ümmet çıkar, bize ibadet usullerimizi göster, tövbemizi kabul et; zira tövbeleri çokça kabul eden ancak sensin.

• رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ
يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ {129}

- Ey Rabbimiz, onlara, içlerinden senin ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara kitap ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir peygamber gönder. Çünkü üstün gelen, her şeyi yerli yerince yapan yalnız sensin.«
- Bakara 127-129

Hız. İsa'nın Müjdesi

- Hız. İsa da řu müjdeyi vermişti:

• **وَإِذْ قَالَ - عِيسَى ابْنُ - مَرْيَمَ - يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ - مِنَ - التَّوْرَةِ - وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ**

- Ey İsrailoğulları, ben size Allah'ın elçisiyim, benden önce gelen Tavrata doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmet adında bir peygamberi de müjdeleyici olarak geldim, demişti,
- Saff 61/6

Peygamberimizden Önceki Durum

- Mekke'de gördükleri zulüm ve işkence yüzünden Habeşistan'a göç etmek zorunda kalan ilk müslümanların sözcüsü Cafer-i Tayyar Habeş kralına, hicrete mecbur olduklarının sebeplerini anlatırken, bakınız neler söylemişti:

• أَيُّهَا الْمَلِكُ كُنَّا قَوْمًا أَهْلَ جَاهِلِيَّةٍ
نَعْبُدُ الْأَصْنَامَ، وَنَأْكُلُ الْمَيْتَةَ،
وَنَاتِي الْفَوَاحِشَ، وَنَقْطَعُ
الْأَرْحَامَ، وَنُسِيءُ الْجَوَارَ، يَأْكُلُ
الْقَوِيُّ مِنَ الضَّعِيفِ،

- "Ey hükümdar, biz cehalet içinde yaşayan bir millet idik, putlara tapıyor, laşe yiyorduk. Fuhuş yapıyorduk. Akraba ile münasebeti kesiyor, komşularımıza kötülük yapıyorduk. Kuvvetli olanımız zayıf olanı eziyordu.

• وَكُنَّا عَلَىٰ ذَٰلِكَ حَتَّىٰ بَعَثَ اللَّهُ تَعَالَىٰ إِلَيْنَا
رَسُولًا مِنَّا نَعْرِفُ صِدْقَهُ وَأَمَانَتَهُ وَعَفَافَهُ

- Biz toplum olarak bu halde yaşarken Allah Teâlâ bize acıdı, lütfederek içimizden birini peygamber gönderdi. Soyu, iffeti ve dürüstlüğü hepimizce bilinen birisidir.

• فَدَعَانَا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لِنُؤْخِذَ مِنْهُ وَنَعْبُدَهُ،
وَنَخْلَعَهُ مَا كُنَّا نَعْبُدُ نَحْنُ- وَأَبَاءُنَا مِنْ دُونِهِ-
مِنَ الْحِجَارَةِ- وَالْأَوْثَانِ-، وَأَمَرَنَا بِصِدْقِ
الْحَدِيثِ-، وَأَدَائِ الْأَمَانَةِ-، وَصِلَةِ الرَّحِمِ-،
وَحُسْنِ الْجَوَارِ، وَالْكَفِّ عَنِ الْمَحَارِمِ-
وَالدَّمَاءِ،

- O bizi yalnız Allah'a ibadet etmeye çağırdı. Atalarımızın tapına geldikleri ağaç ve taş parçalarını terk etmemizi söyledi. Bize doğru söylemeyi, emanete ve akrabalık bağlarına riayet etmeyi, komşularla güzel geçinmeyi; kan dökmekten ve haram olan şeylerden sakınmayı öğütledi.

• وَنَهَانَا عَنْ: الْفَوَاحِشِ، وَقَوْلِ-
الزُّورِ وَأَكْلِ- مَالِ- الْيَتِيمِ- وَقَذْفِ-
الْمُحْصَنَاتِ، وَأَمَرَنَا: أَنْ نَعْبُدَ اللَّهَ
لَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَأَمَرَنَا بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ وَالصِّيَامِ،

- Bizi fuhuştan, yalandan, yetim malı yemekten, namuslu kadınlara iffetsizlik iftirasında bulunmaktan uzak durmayı emretti. Allah'a ibadet edip O'na hiçbir suretle ortak koşmamayı emretti. Namaz kılmaya, sadaka vermeye ve iyilik

• فَصَدَّقْنَاهُ وَأَمَنَّا بِهِ وَاتَّبَعْنَاهُ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا
بِهِ فَعَبَدْنَا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَخَدَمُ، فَلَمْ نُشْرِكْ
بِهِ شَيْئًا، وَحَرَّمْنَا مَا حَرَّمَ اللَّهُ - عَلَيْنَا،
وَأَخْلَلْنَا مَا أَحَلَّ لَنَا،

- Biz de onu tasdik ettik, ona inandık ve onun bize getirdiği hükümlere tabi olduk. Sadece Allah'a ibadet ettik ve hiçbir şeyi şirk koşmadık. Allah'ın haram dediğini haram bildik, helâl dediğini helâl tanıdık.

• فَعَدَىٰ عَلَيْنَا قَوْمُنَا فَعَدُّونَا وَفَتُّونَا عَنْ -
دِينِنَا لِيَرُدُّونَا إِلَىٰ عِبَادَةِ الْأَوْثَانِ - وَأَنْ -
يَسْتَحِلَّ مَا كُنَّا نَسْتَحِلُّ مِنَ الْخَبَائِثِ،

- Bundan dolayı içinde yaşadığımız, toplum bize düşman kesildi, putlara tekrar ibadet etmemiz ve eski pis şeyleri tekrar helal saymamız için bize eziyet ve işkence yapmaya başladı.

• فَلَمَّا قَهَرُونَا وَظَلَمُونَا وَشَفَعُوا عَلَيْنَا،
وَحَالُوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ دِينِنَا خَرَجْنَا إِلَى
بِلَادِكَ- وَاخْتَرْنَاكَ- عَلَى مَنْ- سِوَاكَ،
وَرَغِبْنَا فِي جَوَارِكَ، وَرَجَوْنَا أَنْ- لَا
نُظْلَمَ عِنْدَكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ

- Bizi işkence, zulüm ve eziyet ettikleri ve dinimizle bizim aramıza girdikleri zaman biz de hicret ederek ülkenize geldik. Sizi diğerlerine tercih ettik. Komşularınız içerisinde size geldik. Ve ey Kral! Sizin yanınızda zulmedilmeyeceğimizi umuyoruz.
- İbn Hişam.

Peygamberimizin Doğumu

- İstiklâl Marşı'mızın şâiri merhûm Mehmet Akif ERSOY "Bir Gece" adlı şiirinde bu olayı şöyle tasvir eder:
- Ondört asır evvel, yine böyle bir geceydi,
- Kumdan ayın on dördü, bir öksüz çıkıverdi!
- Lâkin, o ne hüsrandı ki; hissetmedi gözler,
- Kaç bin senedir, halbuki, bekleşmedelerdi;
- Bir kerre, zuhur ettiği çöl en sapa yerdî;
- Bir kerre de mâmûre-i dünya, o zamanlar,
- Buhranlar içindeydi, bugünden de beterdi.
- Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta;
- Dişsiz mi bir insan, onu kardeşleri yerdî!

- Fevzâ bütün âfâkını sarmıştı zeminin,
- Salgındı, bütün şark'ı yıkan tefrika derdi.
- Derken büyümüş, kırkına gelmişti ki öksüz,
- Başlarda gezen kanlı ayaklar suya erdi!
- Bir nefhada insanlığı kurtardı o mâsum,
- Bir hamlede kayserleri, kisraları serdi!
- Aczin ki ezilmekti bütün hakkı, verildi;
- Zulmün ki, zeval aklına gelmezdi, geberdi!
- Âlemlere rahmetti evet şer-i mübîni,
- Şehbâlini adl isteyenin yurduna gerdi.
- Dünya neye sahipse, onun vergisidir hep;
- Medyun ona cemiyeti, medyun ona ferdi.
- Medyundur o Mâsuma bütün bir beşeriyet...
- Ya Rab, bizi mahşerde bu ikrar ile haşret.

Peygamberimizin İnsanlık İçin Önemi

- Peygamberimizin doğumu, Allah'ın bütün insanlara en büyük nimetlerinden birisidir.

• لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

- "And olsun ki Allah, müminlere ayetlerini okuyan, onları kötülüklerden temizleyen, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki onlar önceleri apaçık bir sapıklıkta idiler.«

- Al-i İmran 164

Peygamberimizin Gönderiliş Amacı

• وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَا۟فًۭةً ۖ لِلنَّاسِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ

- “Biz seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bunu bilmezler.”
- Sebe’ 34/28)

Efendimizin Doğumu

- Tarihçiler, peygamberimizin doğduğu gece dünyada olağanüstü bazı olayların meydana geldiğini naklederler. O gece İran'da hükümdar Kisra'nın sarayından 14 sütun yıkılmış, Sava gölü kurumuş, bin yıldan beri yanan Mecûsilerin ateşi sönmüştü. Bu olaylar ilerde İran saltanatının yıkılacağına, Bizans İmparatorluğu'nun çökeceğine ve putperestliğin ortadan kalkacağına işaret idi ve öyle de oldu.
- İslam Tarihi, Asrı Saadet, c.1, s.188.

Son Peygamber

- Hz. Muhammed son peygamberdir. Allah Teâlâ Hz. Adem'den itibaren kesin sayılarını ancak kendisinin bildiği pek çok peygamber göndermiştir.

• مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

- "Muhammed, içinizden herhangi birinizin babası değil, o, Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi bilendir.«
- Ahzab 33/40

Son Peygamber

- Peygamberimiz de şöyle buyurmuştur:

• **إِنْ " مَثَلِي وَمَثَلَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي، كَمَثَلِ رَجُلٍ
بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ، إِلَّا مَوْضِعَ لَبْنَةٍ مِنْ
زَاوِيَةٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ، وَيَعْجَبُونَ لَهُ،
وَيَقُولُونَ هَلَا وَضِعَتْ هَذِهِ اللَّبْنَةُ؟ قَالَ: فَإِنَّا
اللَّبْنَةُ وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ**

- "Benimle peygamberlerin benzeri, şu bir kimsenin benzeri gibidir ki, o kişi bir ev yaptırmış, binayı tamamlayıp süslemiş de yalnız bir tuğlası eksik kalmış. Bu durumda halk binaya girip gezmeye başlarlar ve eksik yeri görüp hayret ederek: "Şu bir tuğlanın yeri boş bırakılmış olmasaydı" derler. İşte ben o tuğlayım, ben peygamberlerin sonuncusuyum."
- Buhârî, Menakıp, 18

Peygamberi Sevmek

• قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُحِبُّكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ

- “(Resûlüm!) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah bağışlayandır, çok merhamet edendir.”
- (Al-i İmran, 31)

Peygamberi Sevmek

• النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ
أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ

- “Peygamber, mü’minler için kendi canlarından ileridir. Onun eşleri de onların anneleridir.”
- Ahzab, 33/6

Peygamber Sevgisi

• لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ
إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

- “Sizden biriniz, beni anasından-babasından, çoluk-çocuğundan ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe iman etmiş olmaz”
- (Buhâri, İman 8; Müslim, İmân 70)

• ثَلَاثٌ مَنْ كُنْ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ
خَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ،
وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ ،
وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ
بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ، كَمَا يَكْرَهُ
أَنْ يُقْذَفَ فِي النَّارِ.

- “Şu üç özellik kimde bulunursa o kişi, imanın zevkine ermiş olur. Allah ve Resulünü, her şeyden daha çok sevmek, sevdiği kimseyi sadece Allah için sevmek, Allah’ın kendisine iman nasip etmesinden

Peygamber Sevgisi

• **أَنَّ أَعْرَابِيًّا قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَتَى السَّاعَةُ ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا أَعْدَدْتُ لَهَا ؟ » قَالَ : حُبِّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قَالَ : « أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ . »**

- Enes (r.a)'den şöyle dediği rivayet olunmuştur: Bir bedevi Resûlullah (s.a.s)'e:
 - Kiyamet ne zaman kopacak? diye sordu. Efendimiz:
 - “Kiyamet için ne hazırladın?” buyurdu.
 - Allah ve Resûlünün sevgisini, dedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber:
 - “O halde sen, sevdiğin ile berabersin” buyurdu.

Osmanlıda Peygamber Sevgisi

- Topkapı Sarayı'nda mukaddes emanetlerin bulunduğu dairede gece ve gündüz ara verilmeksizin yüzyıllar boyunca Kur'an okunması teamül haline getirilmiştir. Asırlar boyunca Mekke ve Medine halkını maddî yönden desteklenmiş, “Haremeyn” vakıfları kurulmuştur. Her yıl üç aylar girdiğinde Anadolu insanının katkısıyla, Kudüs, Medine ve Mekke'deki Müslümanlara ulaştırılmak üzere para, kumaş vs. kıymetli eşyanın gönderildiği “Surre Alayları” tertip edilmiştir. Bütün bunlar Anadolu insanının Hz. Peygambere duyduğu sevginin güzel tezahürleridir.

Peygambere Uymak

• لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ
أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

- “Şüphesiz Allah’ın Resûlünde sizin için;
Allah’a ve âhiret gününe kavuşmayı uman,
Allah’ı çok zikreden kimseler için en güzel
örnek vardır.”
- (Ahzâb, 21)

Peygamberimizin Misali

- Rasulullah buyurdu ki:

• مَثَلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ - اسْتَوْقَدَ نَارًا
فَلَمَّا أَضَاءَتْ - مَا حَوْلَهَا جَعَلَ -
الْفَرَاشُ وَهَذِهِ الدَّوَابُّ الَّتِي فِي
النَّارِ يَقَعْنَ فِيهَا

- Benimle sizin misâliniz, şu temsile benzer:
Bir adam var ateş yakmış. Ateş etrafı
aydınlatınca, pervaneler ve bir kısım
hayvanlar bu ateşe kendilerini atmaya
başladılar.

• وَجَعَلَ- يَخْجِرُهُنَّ- وَيَغْلِبْنَهُ- فَيَتَّقَحْمَنَ- فِيهَا

- Adamcağız onları kurtarmaya çalışır. Ancak hayvanlar galebe çalarak çoklukla ateşe atılırlar.

• فَذَلِكُمْ مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ أَنَا آخِذٌ بِخُجْرِكُمْ
عَنِ- النَّارِ هَلُمَّ- عَنِ- النَّارِ هَلُمَّ- عَنِ-
النَّارِ فَتَغْلِبُونِي تَقَحْمُونَ فِيهَا

- İşte bu benimle sizin durumunuzdur. Ben ateşe düşmememiz için belinizden yakalıyorum, ateşten uzaklaşın diyorum, ancak siz benden kurtulup ateşe koşuyorsunuz.
- Buhârî, Rikâk: 26, Enbiya: 40; Müslim, Fezâil: 17, (2284); Tirmizî, Emsâl: 7.

Peygamberimizin Misali

- Rasulullah Efendimiz buyurdu ki:

• **أَنَا مَثَلِي وَمَثَلِ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ - كَمَثَلِ رَجُلٍ أَتَى قَوْمَهُ**

- «Şüphesiz benim ve Allah'ın benimle gönderdiği şeyin misâli bir adamın misâli gibidir.

• **فَقَالَ - يَا قَوْمِ - إِنِّي رَأَيْتُ - الْجَيْشَ - بَعَثَنِي - وَإِنِّي أَنَا التَّذِيرُ الْعُزْيَانُ - فَالْتَجَاءُ**

- *Ki: Kavmine gelir de: Ey kavmim, ben orduyu iki gözümle gördüm. Ben gerçekten soyunmuş uyarıcıyım. Kurtulmaya bakın! der.*

• فَأَطَاعَهُ — طَائِفَةٌ — مِنْ — قَوْمِهِ — فَأَذْلَجُوا
فَانْطَلَقُوا عَلَىٰ مُهْلَتِهِمْ — وَكَذَبَتْ — طَائِفَةٌ —
مِنْهُمْ — فَأَضْبَحُوا مَكَانَهُمْ — فَصَبَحَهُمُ الْجَيْشُ —
فَاهْلَكَهُمْ وَاجْتَاَحَهُمْ

- *Kavminden bir taife ona itaat eder. Ve gecelikle yola düşerek yavaş yavaş giderler. Onlardan bir taife de onu yalanlayarak yerlerinde sabahlarlar ve ordu sabah baskım yaparak onları helak eder. Köklerini kurutur*

• فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ أَطَاعَنِي وَاتَّبَعَ مَا جِئْتُ بِهِ —
وَمَثَلُ مَنْ عَصَانِي وَكَذَبَ مَا جِئْتُ بِهِ — مِنْ —
الْحَقِّ

- *İşte bana itaat edip getirdiğime tâbi olanlarla, bana isyan edip getirdiğim hakkı yalanlayanların misâli, budur.»*
- Buhari, Müslim.

Peygamberimizin Misali

- Rasulullah Efendimiz buyurdular ki:

• **إِنِّ مَثَلَ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ - عَزَّ وَجَلَّ - مِنَ -
الْهُدَى وَالْعِلْمِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَصَابَ أَرْضًا**

- Gerçekten Allah'ın beni hidâyet ve ilimle göndermesinin misâli bir yere isabet eden yağmur gibidir.

• **فَكَانَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ طَيِّبَةٌ قَبِلَتْ الْمَاءَ -
فَأَنْبَتَتِ الْكَلَّا وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ وَكَانَ مِنْهَا
أَجَادِبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ فَتَفَعَّ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ -
فَشَرَبُوا مِنْهَا وَسَقَوْا وَرَعَوْا**

- Bu yerin bir kısmı güzeldir. Şüyu kabul eder, ot ve birçok çimen bitirir. Bir kısmı da çoraktır. Suyu tutar. Allah onunla da insanlara fayda verir. Ondan su içerler, hayvan sularlar, hayvan otlatırlar.

• وَأَصَابَ طَائِفَةً مِنْهَا أُخْرَى إِنَّمَا هِيَ -
فِيعَانٌ لَا تُمْسِكُ مَاءً وَلَا تُنْبِتُ كَلًّا

- Yerin başka bir kısmına da yağmur isabet eder, ancak o sadece düz yerdir. Ne su tutar, ne de çimen bitirir

• فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ فَقَهُ فِي دِينِ اللَّهِ وَنَفَعَهُ
بِمَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ فَعَلِمَ وَعَلِمَ وَمَثَلُ مَنْ
لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ
الَّذِي أَرْسَلْتُ بِهِ

- İşte Allah'ın dinince fakih olan ve Allah'ın benimle gönderdiği şeyden kendisine fayda verdiği; öğrenip öğreten kimsenin misâli ile bu hususta kibirinden başkaldırmayanın ve benim kendisiyle gönderildiğim Allah'ın hidâyetini kabul etmeyeninin misâli budur.
- Buhari, İlim, 20; Müslim, Fedail, 15.

Peygamberimizin Vasiyeti

• **تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا
تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى،
وَسُنَّةَ رَسُولِهِ.**

- Hz. Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur:
"Size iki şey bırakıyorum. Bunlara uyduğunuz müddetçe asla sapıtmayacaksınız:
Allah'ın Kitab'ı ve Resûlünün sünneti.
- (Muvatta, Kader, 46, II, 899)